

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole neîncercate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

Leacul —
Neputincioșilor...

(p. d.) Ne aducem aminte, cu câtă gălăgioasă bucurie saluta presa maghiară cele dintâi vestiri ale statistice deosebite rezultate conseripției locuitorilor. Era un vis de fericire, era un gând îmbătător, când tot individul născut și făcut Ungur se credea pe sine atomul unui mare corp național de zece milioane de suflete. Și ce mai trup mândru și sănătos și ce mai suflete nobile și alese — o nație cu adevărat vrednică de o viață fără de sfârșit, vrednică de a se stăpâni pe sine și pe celelalte neamuri conlocuitoare, vrednică în fine de a străluci în tregului Orient european. Așa zău! neamul unguresc își ajunsesse limita cea mai fericită a țării sale: Privia cu fală la trecutul glorioș de peste o mie de ani, se răsfăța în destinația cea mai rezervată prezentului și se umfla în pene, gândindu-se la misiunea, ce o va îndeplini în viitor.

Dar' deșertăciunea deșertăciunilor... toate sunt deșertăciuni. Lăudăroșii cu gura mare, închipuiții și îngâmfății din zilele trecute se trezesc deodată în fața unui moment de luciditate și după ce au prânzit cu minciuna la masă, văd că este cu neputință a și cina cu aceeași minciună. Pe slăvitoriilor celor zece milioane de Maghiari îi vedem astăzi întonând doina de jale a distrugerii, a prăpădirii poporului maghiar. Ni-se dedaseră urechile cu strigătele de speranță ale compatrioților maghiari despre soarta tristă, situația bolnăvicioasă, în care se sbate neamul sâcuiască, și nici nu bănuiau, că între corpul națiunii „alcătuitoare de stat” se fie atât de infectat de stricăciune, atât de slăbănogit, încât să reclame remediile de urgență propuse de o parte presei maghiare.

Unul din cele mai serioase ziare ungurești, „Pesti Napló” într'un prim-articol serie de directorul ei, deputatul dietal ifj. Ábrányi Kornél sub titlul „Chestiuni (Kérdések) face următoarele senzaționale constatări: „Maghiarimea s'a rărit în țară, a scăzut, i s'a stăit capitalul spiritual și vital câștigat înainte de catastrofa dela Mohaci sub politica regilor naționali, a ajuns la ruină și națiunea însăși s'a trezit la convingerea, că „fără colonizare de străini, fără de primirea și absorbirea de elemente străine, rasa maghiară nu este capabilă să se regenereze pe sine însăși și să îndeplinească misiunea națiunii politice”.

Sub tesa aceasta generală „P. N.” formulează alte două tесе secundare tot atât de adevărate și tot atât de dure-roase pentru făloasa ceață a govinștilor. Prima este, că de câte-ori „Maghiarul în fața pericolului a fost amenințat să piară, frică aceasta a nimicit în el îngâmfarea aristocratică și exclusivitatea și în astfel de cazuri a fost gata să îmbrățișeze — deși numai pentru scurt timp — la sinul său elementele străine și să le facă părtaș de toate acele drepturi, dela cari în zile bune le-a eschis.

În a doua subtesă constată, că orașele cu limbă străină au fost cu adevărat maghiare și dacă ele din când în când s'au arătat și neloiale, cuprinse de antipatie față de Maghiari, asta este să se pună în socoteala luptelor purtate cu „nobilimea cea egoistă și nedreaptă, lupie provocate totdeauna de această nobilime”.

Trei mari adevăruri, cari, ca un fir roșu se arată în tot trecutul și prezentul politic al poporului maghiar, se exprimă în aceste trei tесе susținute de unul dintre cei mai distinși cugători ai Ungurilor. De timp îndelungat și de neamurate ori am accentuat noi aceste adevăruri și pe cei ce odată cu capul nu voiau să le recunoască i'am făcut răspunzători de cumplită răsunare a adevărului înăbușit.

Am arătat totdeauna, că Maghiarii singuri nu sînt în stare să aloătiască și să conducă acest stat; am știut totdeauna, că Maghiarul numai strîns cu ușa și în fața amenințărilor serioase se înduplecă ca să facă parte și nouă „strănilor” din bunul comun al drepturilor politice.

În cas de primejdie pentru sine, Maghiarul promite totul, își jură credință și frățietate până la moarte, dar' scăpând din strimtoare și văzându-se eărăși la largul, el își calcă cuvîntul și jurămîntul și revine din nou la firea lui adevărată, arrogantă și exclusivistă; în fine este mai pe sus de toate adevărat, că toate luptele interne din țara aceasta au fost provocate de egoismul și nedreptatea nemeșilor maghiari, și că singuri Maghiarii sînt de vină, că popoarele conlocuitoare nici-când nu i-au putut îndrăgi.

Sînt estrem de grave aceste sentențe pronunțate de un Maghiar asupra capului naționalității maghiare. Mărturisim, că o sentență atât de aspră nici noi, cei atât de îndurați sub regimul unguresc, n'am fi îndrăznit să pronunțăm.

Înțelegem deci impresia neșpus de dureroasă, ce a trebuit să producă în publicul maghiar rostirea acestui ver-

dict. Ziarul „Hazánk” sub titlul „Ungaria este a Maghiarilor” publică în fruntea sa un studiu lung drept răspuns la „atacurile” îndreptate de „P. N.” în contra națiunii maghiare ca întreg și în contra elementelor ei alcătuitoare de stat. Pentru a slăbi efectul acelor atacuri, „Hazánk” caută a dovedi, că „P. N.” prin articolul său „voeste numai să pregătească spiritele și terenul pentru emigrarea în masă a Jidovilor din Galizia.

Jidovii acestia, susține „Hazánk”, sînt luați în combinație de cei dela „P. N.” ca elementul, cu care să se căpșească sfîrșitul trup al nației lui Árpád. Ziarul agrar, firește, se ridică cu toată tăria în contra acestei operațiuni de consolidare națională și arată, că Jidanii acestia sînt gunoii omenirii. Arată mai departe, că nici-odată și nici-decîm Jidovii nu s'au contopit în trupul nației maghiare, ba, ce e mai mult, aceia dintre ei, cari părăsindu-și religia s'au contopit în maghiarime (de dragul oficiilor mai înalte, ca d. e. Szerencsés Imre, palatinul Mirse sub Ladislau IV. ș. a.) au lucrat și mai departe spre ruina maghiarimii, căci și atunci numai tolosul lor propriu și cel mult interesele rasei lor le-au servit.

Ori-și-cât de indignat însă pentru felul drastic, cum Ábrányi a înfățișat rănile de pe corpul și sufletul neamului unguresc, „Hazánk” nu poate nega existența acelor răni și acelor goluri, pentru a căror tămăduire nici nu întărzie a propune remediile necesare. Deosebirea între „P. N.” și „Hazánk” este numai, că până-cînd unul pledează pentru a improșpeta cu sînge Jidovesco coruptul sînge maghiar, până atunci celalalt insistă ca să continue cu asimilarea elementelor indigene în corpul națiunii maghiare.

Sînteți teribili în judecată, onorabili compatrioți! Adece cum? Voi în-șivă mărturișiți stricăciunea voastră trupească și sufletească, voi în-șivă vedeți delurați leproși și neputincioși de a duce mai departe singuri carma statului, și tot mai aveți nerușinarea a cere să ne amestecăm scump sîngele nostru cu al vostru cel atât de degenerat!

O! dar' nu ne mai miră nici nerușinarea, nici prostia acestor oameni. Din contră de ceea-ce ne mirăm, ba ne și bucurăm este, că în fine s'a aflat un serios maghiar, care să pună punctul pe i și să spună publicului său într'o formă oare-care, că nația ungurească fără concursul popoarelor nemaghiare nu-și mai poate îndeplini misiunea de națiune politică.

Singur am mers cu capul desoperit, în urma sîriului și-mi era milă cînd vedeam că de singură și părăsită e, sêraca.

Gropașii au aruncat pămînt peste ea — și două lacrimi mi-au luncat din ochi, cînd am văzut-o cum moare sê-raca, așa de tîneră.

Am plătit apoi la popa din satul nostru șapte liturghi, ca D-zeu să-i ierte păcatele și s'o odihnească în pace.

După-ce mi-am împlinit astfel datorița, față de scumpa adormită în Domnul, m'gîndiam liniștit la nunta ta, Aveam nădejde să mă poftiți și pe mine la masă. În această speranță am hotărît să-mi procur dela librăria lui Todoran o carte de toastruri și să învîț pe din afară cel mai potrivit.

Ce frumos aș fi vorbit, Doamne, ce mult ar fi plîns mireasa.

V'aș fi spus să vă iubiți, să-l iubești mai mult decît pe mine — să fiți fericiti.

Cînd m'am gîndit la fericirea voastră, mi-a venit așa un nod în gât. Și am mers la bere, să-mi treacă.

Încet și plîngător zicea Tiganul la ureche:

S'a dus a mea iubită.

Nu asta, m' firea al dracului. Zi a Ciobanului, cînd și-o percut oile. Așa... încet... mai încet... și mai încet.

În clipa cînd m'am culcat, vedeam cum mirele te sărută pe frunte, cum îți

Sibiu, 21 Aug. 1901.

Întîlnirea domnitorilor. Lui „Vossische Zig” i-se anunță din Kiel, că Tarul și împăratul Wilhelm se vor întîlni nu la Danzig, ci la Kiel. La 7 Septembrie regele englez Edward și Tarul se vor afla în Fredensborg. Ambii domnitori vor merge peste Kiel la Fredensborg, unde se vor întîlni cu împăratul Wilhelm. Știrea aceasta încă nu este confirmată.

Austro-Ungaria și Italia. Ziarul „Corriere della Sera”, din Milan, publică în numărul său din urmă un interesant articol, din care estragem următoarele:

„Ne temem foarte mult că în politica esternă a Italiei există deja o criză. Polemica între presa austro-ungară și cea italiană asupra Albaniei ne explică această temeră. Relațiunile dintre Austro-Ungaria și Italia par a fi acum foarte încordate. Presa rusă și cea franceză se bucură mult de această luptă. În Italia există un partid ostil triplei-alianțe, din cauza unor prejudecăți față de Austria și acest partid simpatizează cu Franția din cauză că e republican.”

Există printre noi un spirit de nepricepere, de exagerare și de ușurință, care totdeauna poate fi primejdios. Persoana care în acest moment dificil conduce politica esternă a Italiei nu e în stare să ne inspire încredere. Nici temperamentul lui Prinetti, nici trecutul său politic, nici înclinarea sa nu-l fac să apară ca un bărbat ce ar fi în stare să biruiască greutățile politice ale momentului.

Chestiunea Adriaticei e fără îndoială de cel mai mare interes pentru Italia, dar și relațiunile cu Austro-Ungaria merită atenția noastră cea mai deplină. Trebuie să ne păzim să nu fim sufocați în această chestie; dar în același timp să căutăm a rămîne în deplină înțelegere cu Austro-Ungaria, care este un prețios element pentru menținerea păcii europene.

Scopul politicii noastre esterne trebuie să fie un compromis foarte paclnic cu Austro-Ungaria. Nu credem însă că actualul ministru de esterne ar fi în stare să facă față bunei acestei stări de lucruri și să le pună pe calea cea bună.

Al zecelea congres universal de puce se va ține anul acesta în 3 Septembrie în Glasgow (Anglia).

ia cununa de pe frunte, cum îți desprinde vîlul de mireasă — curatul vîl de mireasă.

Am avut niște visuri grozave.

Iubirea — pe care eu o îngropasem, pentru odihna căreia plătisem șapte slujbe — deodată răsare ca din pămînt, la picioarele patului meu.

Era așa de frumoasă... așa de grozavă... cu părul risipit pe umeri, cu privirea ei de ghiță. Și a încolăcit brațele în jurul gâtului meu și m'a întrebat:

— Dormi, prietene?

— Dorm.

Ea zîmbi.

— Și nu m'ai lăsa și pe mine să mă încălzesc puțin lângă tine?

Am început să-i vorbesc frumos:

— Pentru-ce îmi turburi odihna? Ce-ți-am greșit eu? Nu te-am înmormântat cum se cade, nu-ți-am plătit liturghi ca să te odihnești?

Ea clătina din cap cu un zîmbet amar:

— Înzădar! Iubirea nu moare... Tu te svîrcolești amăgindu-te că ai uitat-o, eă! ea în brațele mirelui suspină și plînge după tine.

Și simțeam, că brațele ei răci mă strîng din ce în ce mai tare.

Cînd m'am trezit eram foarte vesel: ce bine că a fost numai vis!

Numai vis a fost, așa-i, dragă?

Pertraclările promiț a fi interesante. Războiul sud-african nu e pus la ordinea zilei, dar despre el va fi vorba cînd, cu desbateră punctului prim al programului: „Raportul biuroului internațional de pace despre întemplările referitoare la mișcarea păcii”. Congresului îi va premerge un Tedeum în toate bisericile din Glasgow; congresul va fi primit în mod sêrbătoresc de lordul Prevost, născut în țara noastră.

ITALIA ȘI TRIPLA ALIANȚĂ. Ziarul „Rappel” din Paris e informat din Roma, că Italia numai în acel caz e aplicată a reînvi tratatul triplei-alianțe, dacă i-se recunoșc pretențiile asupra Tripolisului, dacă statele triplei-alianțe iau obligămîntul, ca să rezolve în comun chestia balcanică și dacă vor sista convenția militară, ce există acum.

O declarație a lui Sarafoff. „Universul” din București publică următoarea telegramă a corespondentului său din Sofia:

„Boris Sarafoff, în prezența mea, a declarat pe onoare lui unui ziarist independent, că n'a știut absolut nimic despre afacerea Mihăileanu decît după uciderea acestuia.

Dînsul a adăugat:

„Fiind acum la adăpost de orice urmări, n'am nici un interes de a ascunde adevărul.

„Cât despre afacerea Fitowski, justiția m'a recunoscut nevinovat.

„Sînt convins că poporul român e cel mai nobil, generos și sentimental printre popoarele balcanice. Eu nutresc o simpatie neîtermurită pentru Români.

„Căpiva publiciști de valoare, printre cari și talentatul redactor al ziarului „Effort” din Geneva, vor publica în ziarele române și în reviste niște studii prin cari vor explica pricinile sociale ale mișcării macedonene, precum și noua fază a mișcării.

Sarafoff a adăugat, că conflictul româno-bulgar a fost opera artificială a guvernului român trecut (conservator).

„Guvernul liberal, care este cel mai popular în România și care prin tradiție iubește pe Bulgari, va căuta să restabilească relațiunile de odinioară între România și Bulgaria.”

Oăci ce ar fi pentru bietele femei, dacă iubirile lor îngropate ar egi ca tot atâtea fantome, să le turbure.

Ce ar fi pentru bietele femei, cari totdeauna știu să iubească mai mult și pe mai mulți deodată?

Să nu te superi pentru vorba asta, dragă; nu am zis-o eu, ci un poet — un poet mai mare decît mine: Heine.

Da, a fost numai vis.

Iubirea noastră nu va mai învia din groapă —

Nu 'nvie morții, e 'nzădar, copile!

Liniștită și senină va dormi în fundul gropii și nu va veni să-ți turbure fericirea ta de mireasă.

Și noi vom fi tot așa de senini și de liniștiți.

Ba sper, că noul tău ales o s'emi fie prieten, oăci, în sfîrșit, el nu are nici o vină, sêracu.

Și parcă-l văd, cum seara, cînd ne vom întîlni la vre-un cîvîr, va aduce vorba despre tine.

Îmi va spune că ești de dragută, că de dulce, că de fêrbință, și m'a ruită.

Și eu voi ride fără reținute și îi voi zice:

— Mie-mi spui? Ca-și-cînd eu nu le eș și înaintea ta.

FOITA „TRIBUNEI”

A cincia scrisoare.

— Fără nume. —

Sînt doi ani împliniți de cînd i-ți-am scris a patra scrisoare. Și cînd eram să-ți scriu a cincia, m'am supărat. Apoi bine știu tu, că dacă m'eu supărat eu odată...

Am isbit peana de un pîrete, călmarul de altul și masa — o, te asigur că aș fi tras și cu masa de pîrete, dacă n'ar fi fost așa de grea.

Dar' mînia aceasta nu a fost decît literară. M'am hotărît să nu-ți mai scriu — și atât! De altcum eram foarte măgălit, cînd îți îndulciai zîmbetul ca să-mi plăci, și eram chiar emoționat cînd îmi săria în gât.

Da, eram foarte emoționat, dar' cu toate acestea am rămas neînduplecat: nu-ți-am mai scris.

Și acum, deodată uit totul și-ți scriu.

Uit totul, oăci am auzit, că te măriși.

Cînd am auzit vestea, am scăpat din mînă ceașca cu capușinerul și mi-a părut așa de rău — capușinerul e așa de dulce, eă! vîeafa e așa de amară...

Academia comercială din Graz.

Institut public de învățământ de rangul unei școli medii superioare, al cărei absolvenți se bucură de favorul serviciului ca voluntari pe un an, stă direct sub înalțul minister de instrucțiune publică și e subvenționat de stat.

În 17 Septembrie a. c. începe al 39-lea an școlastic. Se primesc absolvenți de școlile medii inferioare și de alte școli echivalente, precum și absolvenți de școlile civile (aceasta după prestarea unui examen de primire). Elevii de prezent și aceia cari intră în 1901 în primul curs pot absolva institutul în trei ani. Pe lângă academie se află și o clasă pregătitoare pentru concurenți mai puțin calificați și pentru aceia cari nu posed pe deplin limba germană. Aceasta însă se va alipi dela 1901/1902 începând de organizațiunea cea nouă cu 4 clase, cari se acceptază din cauza ca atât părinții cât și elevii se pot bucura de toate favorurile cari le vor oferi de aici înainte institutele cu patru clase.

În legătură cu academia este un curs de un an pentru abiturienți (începutul la 5 Oct.) în care se primesc absolvenții de școlile medii superioare și alte școli echivalente, cari doresc a se dedica întreprinderilor comerciale sau industriale sau cari doresc ca în decursul studiului universitar (jurisții) să se îmbogățească cunoștințele lor conform recerștelor moderne.

Mai departe se mai țin și cursuri libere de o jumătate de an pentru domni și separat pentru dame. (Începutul la 17 Septembrie și 15 Februarie).

Prospecte și alte informațiuni, și referitoarea la adăpostirea elevilor, trimite directoriatul din Graz, Kaiserfeldgasse 25.

[217] 5-18

Directorul: I. Berger.

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș. Pătră. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prefăt. un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișorul. Obiceiurile teranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Flacăra noaptea. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgelișul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstălmăc de mamă. Legendă populară din gura Născodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojuna Némcsóvá, tradusă din limba boară de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărăușă și trei picioroase. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșitor îndrăgeliș. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din noveauale californiene ale lui Bret Harro. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetăț. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de romane și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani port.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

Bine apreciată

de întreagă

presa noastră.

Sz. 2663/1901.

268 1-2

Faeladasi hirdetmény.

Alsópán község eladja a »Dealu mare« nevű községi erdőréz 51 1/2 kat. holdnyi részén termelhető 2133 m.³ mű-és 3450 m.³ tűzi tölgyfanyisságot Alsópán község irodájában 1901. évi szeptember hó 1-én d. u. 2 órákor tartandó nyilvános árverés útján.

Kikiáltási ár 15,432 Korona.

Bánatpénz: 1543 Korona.

Írásbeli zárt ajánlatok melyek az előirt bánatpénz és 1 Korona belyégjeggyel ellátandók, a szóbeli árverezés megkezdéséig elfogadhatók.

A részletes feltételek az alulírottak hivatali helyiségében és a községi előjáróság irodájában a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Százszobes, 1901. augusztus hó 20-án.

A járási főszolgabíró helyett:

Hentes János,

szolgabíró.

Publicare.

Subsemnatul notar comunal, prețura Seliște, comitatul Sibiu, având lipsă de un **practicanț notarial**, care cunoaște limba statului pe deplin, recer prin aceasta a se însușina acei domni cari doresc a ocupa acest post până la finea lui August a. c., la subscrisul.

Ca honorar are pe fiecare lună 30 cor., viptul întreg și locuința.

Avram Acelenescu,

265 2-3

notar.

Un tinăr

absolut de gimnasiu și de academia comercială, cu praxă în afaceri de bancă, posedând 3 limbi: română, germană și maghiară, caută angajament la o bancă event. o firmă singuratică de comerț, pr prompt. Oferte a se adresa sub „Solid”, la administrația ziarului acestuia.

267 1-1

Calderara & Bankmann,

fabrică de parfum și săpun de toaletă a curții ces. și reg.

recomandă ca specialități deosebite:

glicerina de lăcrămoare, vioarele de pădure de Viena, oleu de flori de tei, de floarea soarelui, glicerina de vioare, săpun de „Spelck” și săpun pentru scăldarea copiilor, plăci de săpun (foarte recomandabile pentru turiști și dñii oficeri) în cea mai bună calitate.

Se pot cumpăra la depository:

Parfumeria Meltzer,

strada Cismădiei (edificiul comandei de corp).

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun în strada Gusteriței nr. 28

[148] 6-16

în Sibiu.

A. apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalitilor români din Sibiu”,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la

31 Decemrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Preț 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”

Preț 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite a umplut un gol adănc stăpîn în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stupar superioar. Este treacă pe scurt tot de ce are trebuință a stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.

Capital de zestre

pot asigura și părinții cei mai săraci pentru fetele lor.

Cu deslușiri mai detaliate servește prompt reprezentanța primei reuniuni de înzestrare de fete în

Sibiu, strada Cismădiei nr. 43.

Se caută **reprezentanți** din cercurile mai bune ale societății în toate comunele din Transilvania. Domni căsătoriți, cari vreau să-și asigure un frumos venit lateral pe lângă puțină muncă, să se adreseze cu ofertele lor sub „Direcțiune nr. 1” la administrația acestei foi.

266 3-3

Parfumeria Meltzer!

Unicul magazin în Transilvania pentru specialitățile de parfumerie.

Marfa, care se desface în proporții foarte mari, e totdeauna proaspătă și ieftină, serviciul e prompt. Mare varietate în săpunăria medicală și de toaletă, în parfumerie, bureți de spălat, perii de dinți și alte articole pentru îngrijirea dinților, ape de cap, pomăzi și briliantine, pudre, feruri de ars perul ș. a. ș. a.

246 6-6

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„toate 'a tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'-'mi socot —

Cu mîntea mea!

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.